

Arrest

nr. 71 350 van 1 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 28 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 november 2011.

Gelet op de beschikking van 14 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat O. GRAVY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn asielaanvraag volledig steunt op deze van zijn echtgenote R.K. In het verzoekschrift wordt deze vaststelling niet betwist.

Inzake zijn echtgenote wordt bij arrest nr. 71 349 van 1 december 2011 als volgt gemotiveerd:

“Verzoekster steunt haar asielaanvraag op problemen met haar schoonfamilie in Kosovo, alsook op het feit dat haar kinderen op school gepest werden omwille van hun Albanese origine.

De bestreden beslissing stelt vast dat de voorgehouden problemen met haar schoonfamilie niet onder het toepassingsdomein vallen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen aangezien deze problemen van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn en verzoekster niet aantoont dat zij geen beroep zou kunnen doen op de hulp of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Wat betreft de problemen die verzoeksters kinderen op school zouden ondervonden hebben, stelt de bestreden beslissing vast dat de pestende leerlingen gestraft werden na melding van de problemen aan het hoofd van de school, alsook dat de aangehaalde feiten hoe dan ook onvoldoende ernstig zijn om gelijkgesteld te worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot een aantal theoretische beschouwingen en herhalingen van eerdere verklaringen, waarmee zij de pertinente motieven van de bestreden beslissing geenszins op afdoende wijze weerlegt.

Verzoekster, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de voormelde wet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar haar verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande toont verzoekster niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade in geval van terugkeer naar Kosovo.”

Bijaldien toont verzoeker evenmin aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een december tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER